

Dosarul nr. 1-3821/2019
1-19155598-12-1-01102019

S E N T I N Ț Ă
în numele legii

16 februarie 2023

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Postalachi

Grefieri Inga Stolear, Eugeniu Domnișor

cu participarea:

Procurorilor Cristina Novac, Daniela Buinovschi, Lidia Crăciun

Apărătorilor inculpatului Iulian Cașu

În prezența:

Părții vătămate Efimia *****

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Bujoreanu Filip *****, născut la
*****, originar și domiciliat din r-nul
*****, localitatea *****, celibatar, nu are la
întreținere persoane, studii medii incomplete,
nesupus militar, neangajat în câmpul muncii,
cetățean al Republicii Moldova, anterior
condamnat:

- prin decizia Curții de Apel Chișinău
din 18.12.2019 în baza art. 186 alin. (2) lit.
d) Cod penal la o pedeapsă sub formă de
amendă în mărime de 1000 u.c., ceea ce
constituie 50 000 lei,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele 190 alin. (1) și 190 alin.
(1) Cod penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 01 octombrie 2019 – 16
februarie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate
nemijlocit în ședință de judecată, instanța,

constată:

Privind fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul Bujoreanu Filip, la 11.06.2017, având scopul însușirii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, aflându-se în apartamentul nr. 32, care este amplasat în mun. Chișinău, str. *****, 17/1, sub pretextul achitării chiriei pentru apartamentul nr. 32, care este amplasat în mun. Chișinău, str. *****, 17/1, a dobândit în mod dolosiv și viclean de la cet. ***** Ghenadie mijloace financiare în sumă de 1 500 lei, după care eschivându-se ulterior de la angajamentul asumat, cauzându-i părții vătămate ***** Ghenadie o daună materială în proporții considerabile.

De către procuror, acțiunile lui Bujoreanu Filip au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal – escrocheria (în redacția Codului penal, modificat prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022), adică pentru săvârșirea „sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare”.

Tot el, la 26.06.2017 aflându-se în apartamentul nr. 32, care este amplasat în mun. Chișinău, str. *****, 17/1, având scopul însușirii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul achitării chiriei pentru apartamentul nr. 32, care este amplasat în mun. Chișinău, str. *****, 17/1, a mai dobândit de la cet. *****Serghei suma de 1 300 lei, după care neavând intenția realizării promisiunilor sale a însușit ilicit banii, cauzându-i părții vătămate *****Serghei o daună materială în proporții considerabile.

De către procuror, acțiunile lui Bujoreanu Filip au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal – escrocheria (în redacția Codului penal, modificat prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022), adică pentru săvârșirea „sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare”.

Privind procedura.

În ședință de judecată, inculpatul Bujoreanu Filip s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței, motiv pentru care prin încheierea din 10 decembrie 2020 (vol. I, f.d.197 - 198) a fost dispusă anunțarea în căutare a acestuia, fiind inițiat conform înștiințării nr. 34/20/5-23751 din 24.12.2020 duplicatul dosarului de căutare nr. 2020230061 (vol. II, f.d.57).

În aceste condiții, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică și în lipsa inculpatului Bujoreanu Filip.

În susținerea examinării în lipsa inculpatului, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui

proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul Mihaes împotriva Franței din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporț****ată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul Kattan împotriva României din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluț****ării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă, astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluțarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiții, instanța argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul Bujoreanu Filip a fost notificat privind desfășurarea ședințelor de judecată, însă acesta s-a eschivat, fără să informeze instanța despre motivele neapărării sau despre schimbarea domiciliului său.

Or având obligația într-o situație de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestuia, iar în alt aspect, de a informa instanța privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerințele prevăzute de art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanței sau 238 alin. (3¹) din același cod, din care reiese că inculpatul are obligația de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanța de judecată despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care inculpatul a fost informat anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării acuzației și audierii sale, iar ulterior în ședință de judecată, dar neapărându-se de acesta până în prezent.

Astfel, instanța reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenție, fiind produsă o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat în absența sa se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt și în drept sau atunci când nu s-a stabilit că acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta și de a se apăra ori că a avut intenția de a se sustrage de la justiție [Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 82], în speță, instanța constatând întemeiat atât faptul, cât și intenția certă a inculpatului de a se eschiva de la prezentarea în instanță.

Poziția inculpatului.

Ca urmare a faptului că Bujoreanu Filip nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de învinuit la faza de urmărire penală.

Astfel, fiind date citirii declarațiile inculpatului Bujoreanu Filip oferite în calitate de învinuit la 30 septembrie 2019, în faza urmăririi penale, acesta a declarat că, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a declarat, că în vara anului 2017 a închiriat un apartament cu 3 odăi, unde trebuia să locuiască încă cu 2 persoane, care până la urmă au refuzat și el a fost nevoit să

caute alte persoane pentru ca să-și recupereze banii, pentru avansul care l-a achitat. Prin intermediul 999.md a găsit doritori de a sta la apartament. A mai menț****at că dat fiind faptul că a achitat în avans proprietarului suma de 170 euro, a luat de la persoanele menț****ate suma de 1500 lei și 1300 lei pentru a-și recupera banii, iar aceștia urmau să locuiască în două odăi și el în una (f.d. 80, Vol. I).

Declarațiile părții vătămate în ședința de judecată.

Partea vătămată ***** Efimia, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că aproximativ în primăvara anului 2017, a fost publicat pe site-urile de socializare un anunț că se oferă chirie în or. Chișinău. Văzând acest anunț, a telefona și ulterior s-au mutat în acest apartament. Au locuit aproximativ o săptămână în apartamentul respectiv împreună cu inculpatul pe dosar și partea vătămată *****. Pe parcursul săptămânii locuite, a prins încredere în acesta și i-a dat suma de bani în mărime de 1500 lei pentru a achita rata lunară a chiriei proprietarului apartamentului, dar acesta nu a achitat, deoarece peste un timp a venit proprietarul apartamentului pentru a lua bani. I-au spus că banii i-au transmis prin intermediul inculpatului pe dosar. Văzând că acest i-a mințit, s-au adresa la organele de poliție.

La întrebarea procurorului, partea vătămată a declarat că, nu ține minte care este adresa concretă a apartamentului pe care l-au închiriat, dar se afla aproximativ în sectorul Buiucani, mai la deal de Alba Iulia. În acea perioadă au mers împreună cu soțul și copilul în apartamentul cu pricină, unde se afla inculpatul pe dosar și partea vătămată *****. Inițial inculpatul a spus că nu este proprietarul apartamentului, dar când proprietarul va veni o să-i transmită banii. Inițial a achitat chiria pentru o lună. Proprietarul i-a dat afară din apartament în legătură cu faptul că nu au achitat rata lunară pentru chirie, după care s-au adresat la organele de poliție și nu au mai locuit de atunci. Nu își aduce aminte cum se numea proprietarul, din spusele proprietarului acesta îl cunoștea pe Bujorean Filip. Bujoreanu Filip, din câte își aduce aminte, era de statură mică, josuț, cu părul negru, slab, probabil îl va cunoaște dacă o să-l vadă. A solicitat să îi fie reparat prejudiciul cauzat în mărime de 1500 lei. Cunoaște numele și prenumele inculpatului din spusele proprietarului, care le-a arătat buletinul de identitate a acestuia.

La întrebarea instanței, partea vătămată a declarat că, nu l-a mai văzut niciodată pe inculpat din momentul de când a locuit în apartament. Suma de bani a fost transmisă în numerar. Banii nemijlocit i-a transmis inculpatului și nu a întocmit careva recipisă.

La întrebarea apărătorului, partea vătămată a declarat că, inculpatul s-a prezentat ca Filip. În apartamentul cu pricină, a locuit aproximativ 10 zile. Suma de 1500 lei constituie rata lunară a chiriei.

În ședința de judecată a mai fost audiat în calitate de martor:

Martorul *****Oleg, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, cu Bujoreanu Filip nu este în nici un fel de relații. La data de 25.05.2017, fratele *****Liviu *****l-a rugat să dea apartamentul din str. Alexandru *****, 17/1, ap. 32, și anume să caute careva persoane ca să stea la gazdă pentru a avea grijă de apartament și să achite serviciile comunale. În luna mai 2017, s-a adresat la o companie de pe Makler și a dat anunț pe Makler precum că se dă apartament în chirie. Pe 25 mai a fost sunat de către Bujoreanu, întrebându-l referitor la apartamentul pe care îl dădea în chirie. Au convenit ca acesta să se aproprie ca să vadă apartamentul. Acesta a venit, s-a uitat și i-a spus că îl aranjează. Apartamentul este cu 3 odăi. L-a întrebat dacă va mai locui cu cineva sau de unul singur, la care acesta i-a spus că dânsul va locui împreună cu 2 persoane, un prieten de-al său cu prietena sa. Bujoreanu i-a achitat 200 euro pentru o lună. I-a spus că va veni o dată în lună ca să îi achite pentru apartament și pentru a verifica dacă sunt achitate facturile ca să nu fie careva probleme. Când a venit la data de 25.06.2017, a sunat în ușă, însă nimeni nu a deschis. Având cheile la el, a încercat să deschidă însă nu i s-a primit. A bătut în ușă, la care ușa i-a deschis-o o doamnă. A întrebat doamna cine este, iar dânsa a comunicat că locuiește în apartamentul dat. Totodată i-a mai spus că domnul Bujoreanu i-a primit în apartament. Când a intrat în apartament, acolo mai erau încă 6 persoane și 2 copii mici. A întrebat cine sunt aceste persoane, la ce i-au răspuns că au închiriat acest apartament de la Bujoreanu pentru care au achitat 200 euro. Bujoreanu nu stătea cu ei la chirie. Acesta urma să vină să primească banii pentru chirie. Astfel, le-a comunicat că Bujoreanu nu este proprietarul apartamentului, ci fratele său, iar Bujoreanu închiriază acest apartament cu care avuse o înțelegere că vine o dată în lună pentru a primi banii pentru apartament și de a verifica dacă sunt achitate facturile ca să nu fie probleme. Le-a mai spus că nu este de acord ca în apartament să fie atâtea persoane și a rugat să elibereze apartamentul. Dânsa i-a comunicat că nu are bani de unde să îi achite, deoarece banii pentru chirie i-a dat lui Bujoreanu. I-a comunicat că pentru a rămâne să locuiască în apartament, trebuie să achite. Aceștia l-au rugat ca să îi lase să stea până la sfârșitul luni până vor găsi ceva. În acest caz, nu a putut să îi dea afară și i-a lăsat să stea. Deoarece nu putea să rămână, a plecat la Nordul Moldovei, în Dondușeni, unde locuia cu părinții. Când a venit la 25.07.2017 aceștia s-au achitat cu el și au plecat.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, Bujoreanu i-a dat copia buletinului pe numele său, acesta personal i-a dat-o. Din cuvinte s-au înțeles referitor la preț și durată. Careva acte nu au fost întocmite. L-a sunat înainte de a veni în luna iunie, undeva pe data de 20 și i-a spus că pe data de 25 va veni pentru a verifica dacă a achitat facturile și dacă mai rămâne să stea. Acesta i-a spus

”veniți, eu vă aștept”. Bujoreanu nu i-a spus că a dat apartamentul în chirie altor persoane. Când a venit la apartament, a aflat despre acest fapt. I-a fost cauzat prejudiciu, în urma acțiunilor lui Bujoreanu, doar nu a făcut omeneste. În apartament au făcut dezordine. Nu are careva pretenții față de acesta.

La întrebarea avocatului, martorul a declarat că, de la frate nu a avut careva împuterniciri pentru a da în chirie acest apartament, a fost o discuție verbală. Când a discutat cu Bujoreanu, i-a spus că este împotriva ca în apartament să locuiască copii și că înțelegerea este ca să locuiască 3 persoane, să fie și peste o lună.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă sub formă de înscrisuri, administrate în faza de urmărire penală și anume:

-declarațiile părții vătămate ***Serghei**, care în cadrul urmăririi penale a comunicat că, în perioada de timp cuprinsă între 26 mai 2017 până la data de 01 august 2017, împreună cu soția, a locuit în chirie, pe adresa: municipiul Chișinău, str. *****17/1 ap. 32, unde deținea în chirie, o odaie, din apartamentul compus din trei odăi, în celelalte odăi locuiau: Ghenadie ***** împreună cu soția sa Efimia și copilul lor minor și în cea de-a treia odaie locuiau Filip Bujorean, împreună cu o persoană lui cunoscută pe nume Gheorghe, telefon *****. Apartamentul menționat, îi aparține lui Oleg ***** , domiciliat în Dondușeni alte date despre ultimul nu cunoaște. În a treia decadă a lunii mai 2017, navigând prin internet, prin intermediul site-ului de anunțuri www.999.md, a găsit un anunț în care a fost indicat precum că, se dă în chirie, o odaie din apartamentul compus din trei odăi, la preț de 1300 lei lunar, astfel, apelând la numărul indicat nr. ***** , în cadrul discuției telefonice, a discutat cu o persoană care s-a prezentat ca Filip, tot în aceea zi s-au deplasat cu soția pe adresa indicată, unde acesta i-a prezentat odaia, spunând că de fapt nu este proprietar, însă pe motiv că, el locuiește de mai mult timp în apartamentul dat și că proprietarul locuiește în afara municipiului Chișinău, banii pe chirie îi vor fi transmiși lui personal. Tot în aceea perioadă el i-a transmis 1300 lei, pentru prima lună de chirie, bani care i-au fost transmiși proprietarului apartamentului. Între timp, aproximativ la data de 11 iunie 2017, în cea de-a doua odaie, s-a instalat cu traiul Ghenadie ***** împreună cu soția sa Efimia și copilul lor minor, care la fel i-au transmis lui Filip bani pentru chiria unei odăi din apartament în sumă 1500 lei. În dimineața zilei de 27 iunie 2017, Filip, a mai primit de la acesta 1300 lei, bani pentru chiria apartamentului, pentru perioada lunii iunie - iulie 2017, primind de la el banii, acesta l-a asigurat precum că, banii urmează a fi transmiși proprietarului apartamentului. Astfel, având încredere în acesta, fără griji, i-a transmis banii solicitați. În seara zilei de 27 iunie 2017, la apartament s-a prezentat proprietarul apartamentului, care a comunicat precum că, Filip nu i-a transmis banii pentru chiria apartamentului și le-a dat la dispoziție o săptămână pentru a achita datoria. Fapt care l-a pus în gardă pe motiv că, el i-a transmis lui Filip bani pentru plata apartamentului, bani care de fapt prin

înșelăciune, au fost însușiți de către acesta. Astfel, în decurs de o săptămână împreună cu Ghenadie ***** și persoana pe nume Gheorghe, i-a achitat lui ***** , plata pentru chirie. Personal de mai multe ori, a încercat să i-a legătura cu Filip, însă ultimul se eschivează de la discuții cu dânsul, deconectând numărul său de telefon. Astfel, el a înțeles că de fapt Filip Bujoreanu, după un plan bine gândit timp, sub pretextul achitării plății pentru chirie, prin înșelăciune l-a depozitat de bani în suma totală de 1300 lei. Perioada în care el comunica și locuia Filip Bujoreanu acesta se folosea de un singur telefon de marcă lui necunoscută, de tip „android” și se folosea de numerele de telefon *****și ***** (f.d. 25-26, Vol. I)

-procesul-verbal de consemnare a faptelor constatate din 29.06.2017, potrivit căruia cet. ***** Efimia a expus circumstanțele cauzei (f.d. 14, Vol. I);

-procesul-verbal de consemnare a faptelor constatate din 29.06.2017, potrivit căruia cet. ***** Ghenadie a expus circumstanțele cauzei (f.d. 16, Vol. I);

-procesul-verbal de consemnare a faptelor constatate din 29.06.2017, potrivit căruia cet. *****Serghei a expus circumstanțele cauzei (f.d. 18, Vol. I);

În cadrul cercetării judecătorești, în ședința de judecată, de către partea apărării nu au mai fost prezentate și cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor invocate de partea acuzării, însă în dezbateri judiciare a pledat pentru achitarea inculpatului Bujoreanu Filip pe episodul cu partea vătămată *****Serghei, din lipsa probelor.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.*

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe

presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Bujoreanu Filip a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, în cadrul cauzelor penale pornite pe faptul escrocheriei. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzațiile, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit (vol.I, f.d.78, 83-86), fiind incriminată săvârșirea infracțiunilor prin concurs real, conform încadrărilor juridice prevăzute la art. 190 alin. (1) din Codul penal și conform art. 190 alin. (1) din Codul penal.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adiț****al, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluț****are a cauzei.*

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.*

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martor și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, *instanța de judecată trebuie să soluț*****eze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Bujoreanu Filip au fost încadrate pe un capăt de acuzare în baza art. 190 alin.(1) din Codul penal și pe al doilea capăt de acuzare în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal.

În acest mod, articolul 190 din Codul penal (în vigoare la data comiterii infracțiunilor) stabilește răspunderea penală pentru dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Cu privire la claritatea și prezibilitatea noilor modificări, care urmează să fie reținute la caz, instanța argumentează analogic și în această nouă ambianță că și Curtea Constituț*****ală prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a mai admis anterior că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost de fapt detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul

urmărind scopul eliminării interpretării extensive defavorabile, argument care denotă și în acest caz că nu a fost urmărit scopul excluderii infracțiunii prevăzute în redacția veche, ci doar consolidarea acesteia, iar prin noile modificări fiind vădit același sens al dispoziției normei penale în accepțiunea instanței (§§ 20, 23-25 din Decizia CC nr. 126/2018).

De asemenea, Curtea a concretizat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 din Codul penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menț*****at că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naț*****ale (a se vedea Perinçek v. Elveția, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; Jobe v. Regatul Unit (dec.), 14 iunie 2011; Dmitriyevskiy v. Rusia, 3 octombrie 2017, § 82).

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului la faza urmăririi penale și ale martorului sau părților vătămate, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, conform încadrării juridice aduse în urma modificării învinuirii, pentru care inculpatul Bujoreanu Filip a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse infra.

Instanța de judecată urmează a lua în considerație declarațiile părții vătămate *****Serghei, date la faza urmăririi penale, or acestea coroborează cu declarațiile inculpatului date la faza de urmărire penală și care de altfel au fost date citirii în ședința de judecată, unde ambii au recunoscut că, *****Serghei a dat, iar inculpatul Bujoreanu Filip a luat suma de 1 300 lei cu titlu de plată lunară pentru chirie.

La acest capitol, instanța nu poate reține argumentul apărătorului privind achitarea inculpatului pe episodul cu partea vătămată *****Serghei, de vreme ce acesta nu a fost audiat în ședința de judecată, or la caz au fost întreprinse toate măsurile prevăzute de lege în scopul audierii acestuia, care însă nu s-au soldat cu un efect pozitiv, iar declarațiile inculpatului cu cele ale părții vătămate coroborează, ceea ce denotă că, corespund realității.

Astfel, acțiunile episodice incriminate, instanța precizează că fapta infracțiunii exprimată în câteva acțiuni distincte se demonstrează prin declarațiile persoanelor audiate nemijlocit în instanță și la faza urmăririi penale, coroborate cert cu alte mijloace de probă.

În acest sens, instanța statuează că într-adevăr, inculpatul Bujoreanu Filip a primit de la părțile vătămate mijloace bănești, motivând prin faptul că, urma a transmite sumele date proprietarului apartamentului, cu titlu de plată pentru chirie.

În continuare, Bujoreanu Filip, primind de la părțile vătămate mijloacele bănești nominalizate, contrar celor comunicate ultimilor, nu le-a transmis proprietarului apartamentului, dar le-a reținut asupra sa.

De altfel, inculpatul, acceptând să ofere declarații la faza urmăririi penale, a invocat aceleași circumstanțe, și anume că, a luat de la persoanele menționate suma de 1500 lei și 1300 lei pentru a-și recupera banii achitați pentru chirie, iar aceștia urmau să locuiască în două odăi și el în una.

Instanța nu poate reține argumentul inculpatului potrivit căruia a luat banii pentru a-și recupera banii achitați pentru chirie, or acesta se combate prin declarațiile părților vătămate, care de altfel au invocat că, inculpatul a comunicat că banii vor fi transmiși proprietarului apartamentului.

Mai mult, nu poate fi reținută nici poziția apărării, potrivit căreia inculpatul și-a restituit banii achitați pentru chirie, de vreme ce nu a deținut un astfel de drept fără a avea o înțelegere prealabilă cu proprietarul apartamentului, iar ultimul a încasat ulterior sumele date în mod repetat de pe părțile vătămate.

În continuare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.*

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă*

prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că *componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.*

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.* Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această

condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În context, cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Instanța relevă, că mijloacele bănești dobândite în cazurile enunțate, în valoare totală de 1500 lei și 1300 lei, au o existență materială, ce se atestă prin mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale și inclusiv cercetate nemijlocit în ședința de judecată, ce denotă caracterul veridic al acestor circumstanțe factice descrise cu referire la obiectul juridic al infracțiunii.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) (art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv banii, iar conform art. 455 (art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002) din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

Prin urmare, bunurile sustrate reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privința căruia victimele își exercitau dreptul de proprietate și posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracțiunii.

Cu referire la victima infracțiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, adică de către *****Serghei și Efimia *****, care se atestă prin probele enunțate recent și o confirmă personal părțile vătămate, fiind recunoscute în acest sens oficial.

Analizând latura obiectivă a componenței infracțiunii incriminate lui Bujoreanu Filip, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea sau menținerea în eroare a unei sau a mai multor persoane

privind actul sau acordul încheiat între părți; c) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; d) legătura de cauzalitate.

În acest mod, instanța reține cu certitudine că inculpatul Bujoreanu Filip a dobândit de la părțile vătămate *****Serghei și Efimia ***** mijloacele bănești, invocate în actul de învinuire, reiterând în argumentare prin declarațiile părților vătămate în acest sens, oferite la faza de urmărire penală și în ședință de judecată.

Inducerea în eroare a părților vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte

mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului, determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al inculpatului, impune instanței ideea că consimțământul victimelor a fost viciat la momentul transmiterii banilor, comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care a creat victimelor o reprezentare falsă a realității.

Mai exact, inculpatul, invocând că urmează a transmite banii, care constituie plata pentru chirie, proprietarului apartamentului, de facto nu i-a transmis, fapt confirmat și de inculpat în audierea sa, după care prezentând cu bună-știință acest lucru părților vătămate, obținând mijloace bănești în sumă de 1 500 lei și 1 300 lei.

Pe cale de consecință, instanței nu i-au fost prezentate argumente pertinente pentru care inculpatul acț*****a cel puțin, dacă nu contrar legii, atunci prin diferite metode ar fi încercat să transmită banii primiți de la părțile vătămate, iar mijloacele bănești nu au fost transmise proprietarului apartamentului.

Urmările prejudiciabile invocate de către părțile vătămate se confirmă prin mijloacele materiale de probă expuse anterior, cercetate în ședință de judecată, prin declarațiile părților vătămate, dar și prin confirmarea de către inculpat în cadrul audierii sale în faza urmăririi penale, ce denotă pe cale de consecință veridicitatea acestor urmări.

Instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la caz, infracțiunea se consideră consumată în momentul săvârșirii ultimei acțiuni comise, adică prin dobândirea mijloacelor bănești în sumă de 1500 lei de la Efimia ***** și în sumă de 1 300 lei de la Zavica Serghei.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una

intenț*****ată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe unice la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Bujoreanu Filip.

Instanța a constatat astfel atât prezența intenției directe, dar și prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Bujoreanu Filip de a dobândi și beneficia de bunurile sustrate de la alte persoane terțe, de a le trece în posesia sa, neavând intenția transmiterii acestora, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a mijloacelor bănești, fără a mai fi restituite proprietarului de drept ulterior.

În subsidiar, în ansamblul lor, probele administrate denotă exclusiv intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii, or reiterând concluziile exprimate în cadrul analizei laturii obiective a infracțiunii, instanța constată că Bujoreanu Filip a acț*****at cu bună-credință executând acțiuni directe și premeditate în scopul săvârșirii infracțiunii, dintre care prezentarea sa din numele proprietarului apartamentului, dobândirea reală și dispunerea de mijloacele bănești, pentru a crea o ambianță eronată părților vătămate ori a produce în conștiința victimei o reprezentare falsă a realității, iar în concluzie, dobândind ilicit mijloacele bănești, s-a eschivat într-o direcție necunoscută.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea făptuitorului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile însăși a inculpatului, a părților vătămate, a martorului, cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

Mai mult ca atât, în cazul escrocheriei, elementul subiectiv al acestei infracțiuni constă în intenția directă. Autorul este conștient că induce în eroare și că prin acest fapt produce o pagubă, în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop).

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – de cupiditate, care în speță se manifestă prin situația financiară a inculpatului, care avea necesitatea de dobândi mijloace bănești, exclusiv pentru a-și atinge interesele propuse de acesta.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul Bujoreanu Filip nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, la momentul săvârșirii infracțiunii având vârsta împlinită și fiind o persoană responsabilă.

Astfel, reieșind din cele menț*****ate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Bujoreanu Filip în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, pentru

fiecare episod, având în vedere faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și urmează a fi condamnat anume pentru comiterea infracțiunilor, conform acestei încadrări juridice, iar în rezultat, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Subsecvent, cu privire la poziția părții apărării exprimată în debaterile judiciare, instanța mai reține suplimentar ca neîntemeiate argumentele acesteia prin care este solicitată achitarea inculpatului pe episodul cu partea vătămată
*****Serghei.

Or, instanța conchide pe marginea achitării, că inculpatul a operat exclusiv în scop de cupiditate, viciind consimțământul victimei cu referire la natura înțelegerii, și instanța a argumentat prin prisma analizei elementelor infracțiunii și a probelor administrate și apreciate în ansamblu, prin raț*****amentele expuse supra.

Cu privire la pedeapsă.

De către acuzatorul de stat, în debaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Bujoreanu Filip vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, pentru fiecare episod, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin.(1) CP de a aplica pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare. Măsura preventivă să fie aplicată după intrarea în vigoare a sentinței.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât cele prevăzute de lege.*

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor*

care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporț****ale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menț****ează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporț****alității și cel al echității lor.

Instanța concluz****ează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate

(adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporț****ală cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Cât privește săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunile comise de către inculpatul Bujoreanu Filip fac parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Totodată, instanța de judecată reține că Bujoreanu Filip a comis infracțiunile în lipsa circumstanțelor agravante și/sau atenuante prevăzute de art. 76 și 77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Bujoreanu Filip de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 190 alin. (1) din Codul penal stabilește în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenț****ale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Concomitent, la stabilirea pedepsei, instanța reține pericolul social al infracțiunii

săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat de a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și pentru fiecare episod de a fi stabilită pedeapsa sub formă de un an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin.(1) CP de a aplica pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare. Măsura preventivă să fie aplicată după intrarea în vigoare a sentinței.

Apărătorul a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare pe episodul cu partea vătămată ****Serghei. Totodată, consideră că, la caz poate fi aplicată amnistia chiar în lipsa acordului inculpatului, deoarece e mai bine o sentință de încetare a procesului pe termeni de reabilitare decât una de condamnare.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, pe un termen de 1 an, pentru fiecare episod, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa aplicată în acest caz ca fi una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, instanța reține că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenție pe termenul solicitat de acuzator și anume reieșind din prezența circumstanțelor expuse supra.

În subsidiar, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, acesta eschivându-se direct de la prezentarea în instanță, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, dar și luând în considerație faptul că inculpatul se caracterizează ca o persoană predispusă spre desfășurarea unei activități infracț*****ale în timp, iar la moment mai este condamnat în comiterea altei infracțiuni, permit instanței de a concluz*****a și faptul că corectarea și reeducarea lui Bujoreanu Filip este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate și mai aproape de cuantumul minim al sancțiunii aplicabile, conform solicitării procurorului.

În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată, în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și aplicarea pedepsei se va calcula din momentul reținerii persoanei.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau*

mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Luând în considerație faptul că, inculpatul a comis două infracțiuni prevăzute de norma art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța consideră oportun de a cumula pedepsele stabilite, aplicându-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu privire la acțiunea civilă.

Potrivit materialelor cauzei penale, partea vătămată Efimia ***** a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat în sumă de 1 500 lei.

Instanța concretizează că potrivit art. de 222 alin. (1) din Codul de procedură penală, *persoana fizică care a intentat acțiunea civilă, prin ordonanța organului urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată, este recunoscută în calitate de parte civilă și ei i se înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art.62.*

Conform art. 219 alin. (1) CPP, *”Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia”.*

Conform art. 1998 Cod civil, *”Cel care acț*****ează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune”.*

În acest mod, partea vătămată Efimia ***** a înaintat în formă scrisă o acțiune civilă și a susținut admiterea integrală a acesteia, solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 1 500 de lei.

În acest context, odată cu stabilirea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii, instanța a stabilit cu certitudine și faptul că părții vătămate Efimia ***** i-au fost cauzate daune materiale rezultate din deposdarea de mijloace bănești în sumă de 1 500 lei.

Astfel, instanța va admite integral acțiunea civilă înaintată, pe de o parte pentru a nu leza dreptul părții vătămate la repararea prejudiciului material cauzat și anume încasarea prejudiciului material în sumă de 1 500 lei de la inculpatul Bujoreanu Filip, iar pe de altă parte de a acorda o satisfacție echitabilă și proporț*****ală inclusiv cu interesele inculpatului, ce corespunde jurisprudenței actuale a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În cazul părții vătămate *****Serghei, luând în considerare că ultimul nu a depus o acțiune civilă în instanță, instanța conchide că acestuia, ca parte vătămată care nu a depus o acțiune civilă în formă scrisă, îi sunt aplicabile prevederile art.

221 alin. (5) din Codul de procedură penală care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluț****ată, are dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu prevederile articolelor 72 și 84 din Codul penal, art. 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

hotărăște:

Se recunoaște vinovat Bujoreanu Filip în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) din Codul penal și i se stabilește o pedeapsă după cum urmează:

- În baza art. 190 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 (unu) an;
- În baza art. 190 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 (unu) an;

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește lui Bujoreanu Filip o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni.

În conformitate cu prevederile art. 72 Cod penal, pedeapsa stabilită urmează a fi executată penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei, sub formă de închisoare, aplicat lui Bujoreanu Filip prin prezenta sentință, urmează a fi calculat din momentul intrării sentinței în vigoare, apoi a fi luat sub strajă.

Acțiunea civilă înaintată de către Efimia ***** împotriva lui Bujoreanu Filip privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în sumă de 1 500 (una mie cinci sute) lei, se admite.

Se încasează de la inculpatul Bujoreanu Filip în beneficiul părții civile Efimia *****, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, mijloace bănești în sumă de 1 500 (una mie cinci sute) lei.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător

/semnătura/

Tatiana Postalachi

Copia corespunde originalului,

judecător

Tatiana Postalachi